

...Pepelea, ce-naj de basm, și-a păstrat, în casa pe care a vândut-o, un cui ce-i servea ca pretext pentru a intra în casă ori de câte ori dorea, deranjând proprietarul de drept. Povesti.

Prof. univ. dr. Adin COJOCARU este cadru didactic la Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret și președinte al Federației Române de Volei. Pasiunea sa principală este voleiul. Este autodidact, la curent cu noutățile din acest sport. Citește cărți din domeniu. Este interesat de dezvoltarea antrenorilor pentru că „ei sunt cei care aduc copiii la volei și cei care îi instruiesc”, iar, ulterior, federația selectează mulți dintre acești copii pentru loturile naționale. Cântatul la chitară a fost hobby-ul său de când era mic. „Am avut în casă o chitară, pe care o foloseau frații mei mai mari și atunci m-am apropiat și eu de ea. A fost o perioadă frumoasă, cea de adolescent și după, pentru că efectiv mă eliberam de multe lucruri, iar genul de muzică preferat a fost și este folk. Am și acum o chitară în casă, dar destul de rar mai încerc să o folosesc, din păcate!”. Timpul liber îl petrece alături de familie, acolo unde se încarcă cu energie pentru a face față tuturor activităților. Deviza care este în ton cu viața sa este: *Ai învins continuă, ai pierdut continuă* (Pierre de Coubertin).

Să aflăm mai multe despre profesorul, sportivul de performanță, antrenorul, președintele Federației Române de Volei, Adin Cojocaru.

Sunteți profesor în cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport. De ce ați ales să urmați o carieră didactică?

Din 1996, când am terminat facultatea, am fost cooptat la catedra de volei din ANEFS (propus de domnul profesor Stelian Tudor și domnul profesor Marcel Șerban), unde am predat un an, pe perioada desfășurării Masteratului. În această perioadă domnii profesori Ioan Kunst Ghermănescu, Virgil Hnat și, ulterior, de domnul Drăgan Aurel de la Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Educație Fizică și Sport, mi-au propus o colaborare și așa am ajuns, după un an de ANEFS, să susțin examenul de preparator universitar la FEFS din cadrul Universității Spiru Haret. De-a lungul anilor, am lucrat alături de colegii mei pentru a dezvolta această facultate.

Cu echipa de volei masculin a Universității Spiru Haret, ați obținut două titluri de Campion (2007 și 2008) și un loc II (2006) la Campionatul Național Universitar. Au existat cazuri de studenți care au făcut performanță ulterior?

În cadrul facultății avem studenți care aleg cariera didactică, iar alții se orientează spre cariera de antrenor. Eu îi sfătuiesc pe toți să aibă ambele competențe, pentru că, în timp, pot constata care este activitatea pe care o fac cu mai mare plăcere. Plăcerea înseamnă PASIUNEA!

De ce spun asta? Pentru că meseria de antrenor înseamnă să accepți că vei lipsi în weekend-uri, pentru a participa la competiții, vara sau iarna ai perioade de pregătire și asta în defavoarea timpului petrecut alături de familie.

Există foarte mulți absolvenți ai noștri care au făcut parte din echipele universitare cu care am câștigat și care antrenează. Câteva exemple ar fi Marius Dănălache (căpitanul echipei din 2007), care antrenează la CSM București, Dănuț Mavrodin (din echipa din 2008) campion național, locul II

și III cu Dinamo București, Marius Buzică antrenor la CSS 6 București, Simion Ștefănel antrenor la CTF Mihai I, locul III în Campionatul Național etc.

Recent, ați fost ales, cu majoritatea voturilor în funcția de președinte al Federației Române de Volei. Ce reprezintă pentru dumneavoastră această funcție?

Funcția de președinte al Federației Române de Volei reprezintă vârful maturității la care am ajuns, maturitate rezultată din activitatea de fost sportiv, membru în diferite departamente ale federației, dar și din aceea de cadru didactic. Consider că este o sumă de activități care m-au format de-a lungul dezvoltării mele profesionale.

Ce proiecte aveți la nivelul Federației?

Pentru a aduce plusuri în dezvoltarea federației, am mai multe proiecte. De exemplu:

- realizarea unei activități susținute de colaborare cu federațiile din jurul României, în vederea unei informări permanente asupra metodelor și direcțiilor de predare a jocului de volei în zona respectivă, care a fost început și trebuie continuat, pe baza unor protocoale de colaborare între federații (schimb de experiență, cantonamente comune, realizarea de tabere de instruire etc.);
- susținerea voleiului la nivelul sportului școlar prin crearea și susținerea asociațiilor sportive din școli și universități și înființarea Asociațiilor Județene de Volei, care să aibă rolul organizării de competiții locale, sub forma Cupa Asociațiilor de Volei sau Cupa Regională, care să multiplice numărul de jocuri tip școală, jocuri de antrenament, jocuri amicale, bilaterale la același nivel sau superior;
- voi continua proiectul *Baby volei*, care se axează pe atragerea copiilor între 7 și 9 ani la volei, sub o formă de joacă;
- voi discuta cu autoritățile locale în vederea realizării de terenuri de volei pe iarbă, în parcuri și organizarea de competiții de divertisment, care să atragă copii către recreație, competiție și, în final, să crească voleiul de masă și apoi aria de selecție;
- toate meciurile de copii și juniori să fie transmise pe facebook sau pe canalele de youtube. Cred că nu este un lucru greu de realizat și cred că așa deschidem apetitul copiilor către a se vedea, analiza și chiar către a aduce colegii către volei;
- realizarea unui proiect de finanțare pentru susținerea sportivilor talentați, care să ajute antrenorii să descopere sportivi talentați din zonele limitrofe orașului, clubului și cărora să li se deconteze cheltuielile de cazare, masă la nivel de cămine/ internate școlare;
- asigurarea continuității sportivului, iar din taxa de transfer a unui sportiv junior către echipele superioare (A2, A1), un procent să ajungă și la antrenor;
- pentru toți sportivii talentați care vor avea contracte în străinătate, clubul care l-a format să primească un procent din taxa de transfer a acestui sportiv (30% clubul, 10% antrenorul);
- continuarea Protocolului de

colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării, dar care să producă și un efect benefic, prin reglementarea/ameliorarea programelor școlare cu cerințele noi de instruire specifice Federației Române de Volei;

- îmbunătățirea prezenței și a imaginii Federației Române de Volei prin realizarea unor activități de prezentare a jocului de volei;
- atragerea unor persoane (PR, societăți de marketing), care să prezinte rezultatele realizate de F.R.V. în ultimii ani, pe bază de contract;
- prioritizarea folosirii sportivului român în competițiile interne (A1), în raport cu jucătorii străini (exemplu: sportivii de lot național să fie în teren obligatoriu, pentru a fi pregătiți pentru loturile naționale, realizarea unui raport român/străin în teren, care să avantajeze sportivul român, U23 să fie folosit jocuri întregi, nu doar puncte etc);
- echipele de A2 vor juca doar cu români și îmi doresc să aibă obligatoriu 2/3/ sportivi sub 21 de ani, pentru a crea legătura între juniori și seniori (unii sportivi se maturizează mai târziu și atunci reducem abandonul sportiv la 18/19 ani);
- sau transformarea diviziei A2 în divizia de tineret 18-21 ani;
- nu în ultimul rând, vreau să aduc lângă federație un Consiliu Director Lărgit sau *Sfat al Bătrânilor*, foste glorii, pentru a ne consulta în anumite direcții de dezvoltare.

Anterior, ați ocupat funcțiile de secretar general, membru în Consiliul Director, vicepreședinte al Federației, și, totodată, președinte al Colegiului Central al Antrenorilor. Cum v-au ajutat aceste funcții în dezvoltarea dumneavoastră profesională și ce ați reușit practic să realizați pentru acest sport până în prezent?

De-a lungul activității mele, acolo unde am reușit să coordonez activitatea, au apărut și rezultate frumoase. Activitatea mea s-a împărțit între perfecționarea antrenorilor și dezvoltarea voleiului juvenil. Pe scurt, am preluat federația în 2002, calificată la Campionatul Mondial de seniore, în Germania, și am lăsat-o calificată de două ori la Campionatul European (2003 - Turcia, 2005 - Croația). La nivelul seniorilor, erau în grupa a doua valorică și i-am lăsat în prima grupă valorică. Tot ca un proiect, în 2003, am avut jocuri de verificare cu Turcia, la Tulcea (Turcia fiind organizatoarea Campionatului European) și am semnat un protocol de colaborare cu Federația Turcă, la toate nivelurile. Ne-au invitat în iunie cu echipa de seniore, calificată la turneul final european, la un turneu, înaintea CE, împreună cu Polonia, Cehia și Turcia, unde România a venit pe locul II. Pentru a înțelege la ce nivel a fost invitată România, vă spun că finala Campionatului European a fost Polonia-Turcia. Au fost realizate protocoale de colaborare cu Grecia, astfel că, înaintea Jocurilor Balcanice, România mergea înainte pentru trei jocuri de verificare pe cheltuielile Greciei și invers. La juniori masculin, am avut protocol cu Ungaria,

pentru a se realiza jocuri bilaterale, pregătire comună etc. Ca rezultat, la nivelul juniorilor, la cadete, generația lui NNeka Onyejekwe a câștigat Balcaniada (2005).

Am încercat, ca președinte al C.C. Antrenori, să lucrăm corect cu colectivele tehnice ale loturilor naționale, în sensul să realizăm planurile de pregătire real și să le urmărim în derulare. Trei generații de băieți și de fete s-au calificat la Campionatele Europene, cea a domnului Marius Macarie de două ori, odată la Campionat Mondial (loc VI) și la FOTE (loc II).

Am realizat proiectul la București, Școala generală 194, de unde majoritatea fetelor au format lotul național, care anul trecut, la Ploiești, s-a calificat la Campionatul European și anul acesta este din nou calificat la un nou turneu final. Este în derulare *Baby Volei*, un proiect care a adus 100 de copii la Izvorani și 10-12 antrenori de copii. Menționez că toate aceste lucruri au fost posibile ca urmare a lucrului în echipă. Le mulțumesc angajaților Federației, dar și antrenorilor care au avut încredere că putem realiza lucruri normale.

Ați fost și sportiv de performanță timp de 20 de ani. Ce ați învățat pe parcursul acelor ani?

Foarte multe lucruri am învățat din activitatea de performanță. Sportul te clădește, te învață să fii organizat, să îți dorești să fii mai bun în comparație cu colegii tăi și cu alții, te ajută să îți formezi spiritul de echipă. Atunci când eram elev și sportiv, antrenorii puneau foarte mult accent și pe rezultatele școlare ale noastre, mergând pe ideea că, la un moment dat, când ajungi să înveți și să aplici tactica în joc, trebuie să folosești inteligența. În instruirea sportivă există o sarcină care trebuie realizată, aceea de inteligență motrică, cea care ajută sportivul să adapteze creativ acțiunile motrice. Ca atare, transmit și studenților mei să facă totul cu plăcere, cu pasiune, să aibă răbdare în a se construi sau dezvoltarea personală. Totul se face gradual, cu acumularea de cunoștințe și experiență. Procesul este îndelungat și atunci ai nevoie de pasiune și răbdare.

De unde dragostea pentru acest sport?

În primul rând, am avut plăcerea de a mă juca, pentru că la vremea de atunci, copiii își petreceau timpul jucându-se afară, imitând de fapt ceea ce învățau la orele de educație fizică sau de la copiii mai mari. În familie, frații mei mai mari au cochetat cu sportul, unul cu gimnastica, iar celălalt cu voleiul. La liceul unde am fost elev 12 ani (Liceul de Matematică-Fizică *Vasile Roață* din Râmnicu Vâlcea, devenit apoi Liceul Industrial nr.7 și astăzi Colegiul Național *Mircea cel Bătrân*) erau clase de volei și atletism. Atunci am primit primele inițieri în tainele acestui sport. Rolul esențial l-au avut antrenorii mei de atunci, Laurențiu Stilea, Constantin Dumitrașcu și Cristian Iancu, cărora le mulțumesc pentru ce au făcut, fiecare, pentru dezvoltarea mea ca sportiv. Am fost campion național cu CSS Râmnicu Vâlcea, în 1985.

Ce mesaj le transmiteți studenților Facultății de Educație Fizică și Sport?

În primul rând, aș vrea să îi felicit că au ales Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Educație Fizică și Sport, pentru că această facultate le oferă toate condițiile de a învăța și de a se forma! Să aibă încredere că vor deveni mai buni cu ajutorul corpului profesoral, care este unul de excepție. Toți colegii mei sunt ancorați în activitatea sportivă, cea de educație fizică sau sunt medici, kinetoterapeuți, care lucrează în domeniu, deci dețin toate informațiile reale, proaspete, pe care le transmit cu tact, știință și profesionalism.

Opinia națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE – Florentina STEMATE

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea pentru conținutul textelor publicate aparține autorilor.

Erasmus Goes Greener

● **Sustenabilitatea va fi una dintre prioritățile viitoarei generații de programe Erasmus+ și ESC (Corpul European de Solidaritate). În acest context, seria de activități online Erasmus Goes Greener își propune să creeze spațiul de învățare și contextul pentru a afla cum organizațiile pot implementa proiecte și inițiative mai verzi și eco.**

Detalii și înscrieri: <https://www.erasmusplus.ro/evenimente-det/vrs/IDev/1844>

Seria de activități online *Erasmus Goes Greener* își propune să creeze spațiul de învățare și contextul pentru a afla cum organizațiile pot implementa proiecte și inițiative sustenabile prin programele Erasmus+ și ESC (Corpul European de Solidaritate). Sunt propuse instrumente, abordări, exemple de bune practici care să sprijine abordările eco în toate etapele de viață ale proiectului: planificare, implementare, aspecte logistice și de transport, comunicare, șamd.

Inițiativa *Erasmus Goes Greener* din acest an presupune organizarea a două activități: una internațională (pe data de 26 noiembrie 2020) și una națională (pe data de 8 decembrie), fiind necesară participarea la ambele evenimente, conform programului anunțat de către organizatori.

Se propune, de asemenea, crearea unei rețele *Green Erasmus*, care va fi implicată în viitoare activități naționale și internaționale.

Informații suplimentare cu privire la curs se găsesc la următoarea adresă:

<https://www.salto-youth.net/tools/european-training-calendar/training/erasmus-goes-greener.9018/>

Înscrierea se face online prin completarea formularului de candidatură (este necesară în prealabil înregistrarea pe site-ul *SALTO-Youth*) la adresa:

<https://www.salto-youth.net/tools/european-training-calendar/application-procedure/9731/application/>

Profilul candidatului:

- reprezintă o organizație care lucrează direct cu tineri: lucrători tineri, manageri de proiect;
- este interesat să dezvolte viitoare proiecte internaționale (*Erasmus+*) în domeniul tineretului sau ESC și interesat de inițiative eco și sustenabile;
- are cunoștințe avansate de limba engleză (scris, vorbit);
- are vârsta minimă de 18 ani.

Criterii de eligibilitate și selecție:

- prioritate în selecție vor avea participanții care NU au mai beneficiat de finanțare TCA în perioada 1 ianuarie 2019-prezent;
- capacitate de multiplicare, formare și informare;
- experiența în lucrul cu tinerii;
- motivație și așteptări personale și profesionale;
- distribuție geografică;
- abilități lingvistice.

Data limită pentru înscrierea online este: 8 noiembrie 2020

Rezultatele selecției vor fi comunicate tuturor candidaților de către Agenția Națională din Norvegia.

Condiții de participare:

- Numărul maxim de participanți din România: 10
- Preselecția națională se realizează de către ANPCDEF.

Evenimentul se desfășoară online și nu presupune costuri de participare.

Este importantă asumarea participării la întreg programul de activități propus de către organizatori, în cele două etape ale inițiativei.

UNDE NE SUNT ABSOLVENȚII

Mereu de nota 10, Valentin NICA

10 este nota cu care și-a finalizat studiile de licență – programul *Kinetoterapie și motricitate specială* și de masterat – programul *Kinetoterapia în afecțiunile locomotorii*! Valentin Nica este absolvent al promoției 2011.

A ales să studieze la Universitatea *Spiru Haret*, Facultatea de Educație fizică și Sport, în urma unor recomandări ale absolvenților facultății care deja lucrau în domeniu. „M-am informat despre curriculum și baza materială a facultății și am decis că aici trebuie să studiez. La terminarea celor cinci ani de studii nu am regretat nicio secundă alegerea făcută, ba chiar m-am bucurat că am avut succes la angajare, imediat după studiile de licență”.

Totodată, a urmat modulul în cadrul Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic, nivelul 1 și 2,

deoarece, după cum spune Valentin Nica: „îmi doresc să formez și eu, la rândul meu, alte persoane în acest domeniu și îmi place foarte mult să lucrez în învățământ.”

În prezent, traseul său profesional arată așa:

I. Profesor titular *Kinetoterapie* (nota 10 la Titularizare), gradul I (nota 10), la Grădinița Specială pentru Hipoacuzici nr.65 din București, unde lucrează din 2009.

Cu ce se ocupă? „Evaluez, realizez programe terapeutice specifice deficiențelor copiilor (deficiențe de auz și vedere, autism, sindrom *Down*, afecțiuni neuromotorii etc), realizez documentația necesară pentru comisia de evaluare a persoanelor cu handicap.”

II. Profesor asociat catedra BFKT (*Balneofiziokinetoterapie*) din cadrul Școlii Postliceale Sanitare *Sf. Ierarh Nectarie* din cadrul Seminarului Teologic Ortodox din București, din 2015.

„În această școală sunt profesorul coordonator al catedrei de recuperare medicală. Predau discipline de specialitate, coordonez lucrări de absolvire, sunt membru al comisiei de absolvire și responsabil cu practica de specialitate a elevilor. Am deținut funcție similară în perioada 2012-2015 la Școala Postliceală Sanitară *Carol Davila* din București.”

III. Kinetoterapeut principal în cadrul Spitalului SANADOR din anul 2013. Examenul de grad principal l-a susținut în cadrul UNEFS și a absolvit cu nota 9,90.

„Desfășor programe terapeutice, atât în sala de kinetoterapie, cât și în spital, la patul bolnavului.”

Universitatea *Spiru Haret* a fost temelia formării sale profesionale de nota 10!

UniHack - Hackathon internațional pentru studenți

Liga AC (Liga Studenților din Facultatea de Automatică și Calculatoare) și **Banat IT** anunță o a doua ediție a hackathon-ului internațional *UniHack*, ce va avea loc în perioada **20-22 noiembrie 2020, online**.

UniHack este o competiție dedicată, atât studenților, cât și elevilor de liceu, pasionați de IT, care le va oferi acestora un cadru de dezvoltare și învățare într-un timp scurt. Participanții vor fi grupați în echipe de maximum 5 persoane și vor avea la dispoziție 48 de ore pentru a concepe și implementa soluții software sau hardware pentru probleme civice, sub îndrumarea unor mentori experimentați și a reprezentanților companiilor partenere.

Pe lângă partea de programare efectivă, sunt pregătite numeroase activități, challenge-uri și alte surprize, dar și sesiuni de conferințe și workshop-uri susținute de trainerii și speakerii internaționali, care vor aborda, atât teme tehnice, cât și de interes civic sau antreprenoriat.

Ca la orice hackathon, cele mai bune echipe vor fi premiate! În funcție de temă și tehnologiile folosite, proiectele se vor putea încadra într-unul sau mai multe dintre track-urile următoare: Best Mobile App, Best Web App, Digital Education și Safe Urban Mobility. Premiile track-urilor vor fi oferite de către sponsori, iar organizatorii vor oferi premiul cel mare, în valoare de 2000 euro.

După o ediție anterioară de succes, anul acesta sunt așteptați din nou participanți dornici să-și arate cunoștințele în domeniul IT și rapiditatea cu care găsesc soluții ingenioase la probleme de actualitate, din confortul casei lor.

Acest eveniment este organizat cu sprijinul Facultății de Automatică și Calculatoare, al Universității Politehnica din Timișoara, Ambasadei Franței din România, Institutului Francez din România și al sponsorilor: Atos, Continental Automotive, Visma și Here Technologies.

Înscrierile se fac la <https://unihack.eu>, unde se pot găsi și mai multe informații despre eveniment.

PROVOCĂRILE DIN AGRICULTURA ECOLOGICĂ

(Urmare din pag. 1)

Totodată, un reper important în alinierea la cerințele pieței, este standardizarea, necesară celor care lucrează în domeniu, pentru că aduce informația corectă la nivelul părților interesate.

Reprezentantul ASRO a expus rolul referențial al standardelor naționale și internaționale pentru operatorii bio, de ghidare a operatorilor, autorităților, consumatorilor în identificarea acelor produse agroalimentare ecologice de calitate. Mai mult, a insistat pe implicarea standardizării în cercetare, în elaborarea ghidurilor, a liniilor directe și chiar a suporturilor tehnice ce stau la baza elaborării legislației specifice.

Avem în vedere susținerea tuturor celor implicați pe filierele de produse ecologice să investească în CDI și în digitalizare. Suntem parte din centrele regionale de digitalizare și inovare și suntem pregătiți să-i sprijinim. Și de această dată, startup-urile și firmele partenere ale Universității Spiru Haret au prezentat soluții digitale care au fost apreciate, a declarat Costin Lianu, director general *USH Pro Business*, președintele Asociației *Inter-Bio*.

Ne bucurăm că am putut găzdui un astfel de eveniment, împreună cu Universitatea Spiru Haret și Asociația Inter-Bio, unde aceasta este membru fondator. Avem multiple colaborări, atât în domeniul CDI, cât și în zona organizării și susținerii filierelor de produse. Asociația noastră este un promotor activ al produselor ecologice, atât în regiune, cât și la nivel național, a declarat Aurel Blaj, președintele Cooperativei agricole *Bio Carpathia*, cu sediul în Brașov.

**USH Pro Business – Evenimente,
Comunicare și Internaționalizare**
• www.ushprobusiness.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII NE INVITĂ SĂ NE SPUNEM PĂREREA!

Școala SMART

- Școală Modernă, Accesibilă,
bazată pe Resurse și Tehnologii digitaleStrategia privind digitalizarea educației
din România 2021-2027

Perioada de consultare online: 26 octombrie - 9 noiembrie,
în desfășurare pe site-ul www.smart.edu.ro

Tema: Strategia privind digitalizarea educației din România

Grup țintă: • autorități publice centrale, județene și locale, instituții publice și private • organizații neguvernamentale • institute de cercetare • asociații ale elevilor și studenților, asociații ale părinților • sindicate și patronate • reprezentanți ai industriilor și companiilor • specialiști IT, profesori, manageri.

Domenii de consultare: • Competențe digitale pentru elevi și studenți • Educația digitală pe întreg parcursul vieții • Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice pentru educație digitală; • Infrastructură și resurse tehnologice digitale • Conectivitate • Resurse educaționale deschise • Curriculum școlar pentru meserii emergente • Securitate cibernetică, protecția datelor, siguranța online și etica IT • Alte teme subsecvente digitalizării educației.

Propunerile se pot transmite prin completarea unui chestionar aflat la adresa:

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdbzQ7pXK_G7Kpw_-3bGS2Un0SW_io7py3hoPrItQA979ShNQ/viewform

De ce?

Adaptarea sistemului de educație și formare la evoluția tehnologică reprezintă un proces complex, necesar pentru pregătirea și perfecționarea resurselor umane și element esențial al dezvoltării, modernizării și inovării societății. Utilizarea noilor tehnologii digitale este calea directă pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe, generând educație pe tot parcursul vieții.

În prezent, este din ce în ce mai evident impactul transformării digitale asupra societății și a pieței muncii,

precum și asupra sistemelor de educație și formare. Din această perspectivă, transformarea digitală în educație este determinată de progresele în materie de conectivitate, utilizarea pe scară largă a dispozitivelor și a aplicațiilor digitale, nevoia de flexibilitate individuală și cererea acută de competențe digitale.

Criza „Covid-19” a reconfigurat practicile educaționale de la interacțiunea „față-în-față” la mediul online, aspect care a generat o serie de reflecții care au pus în centrul atenției faptul că predarea, învățarea și tehnologia emergentă nu mai pot fi considerate dispart, ci conturează, holistic, viitorul educației digitale.

Acest aspect a evidențiat rolul educației digitale ca obiectiv-cheie pentru predarea-învățarea-evaluarea de înaltă calitate, accesibilă și favorabilă incluziunii, precum și necesitatea unei abordări strategice privind dobândirea competențelor digitale pe tot parcursul vieții, pentru toți actorii implicați.

În această perioadă, „predarea-învățarea” s-a mutat preponderent în mediul online, iar provocările cu care s-au confruntat școlile din România au fost legate de: • Lipsa de predictibilitate; • O rețea școlară eterogenă, cu un puternic decalaj digital între unitățile de învățământ; • Competențe digitale insuficient dezvoltate pentru organizarea eficientă a procesului didactic în mediul online; • Acces redus la tehnologie și conectivitate redusă la internet; • Posibilitățile reduse ale familiilor în a acorda sprijin beneficiarilor educației, copiii, pentru participare la lecții online.

În prezent, abordarea integrată a tuturor aspectelor digitalizării serviciilor publice, inclusiv în domeniul educației, este asigurată de prevederile *Strategiei Naționale pentru Agenda Digitală România 2020*.

Deși România dispune de conectivitate la internet cu o largă acoperire, încă sunt necesari pași pentru asigurarea tuturor resurselor și a unui cadru integrat pentru acces la o educație de calitate în era digitală.

Priorități

Propunem un apel la acțiune pentru o cooperarea mai strânsă cu toți stakeholderii pentru a genera o Școală Modernă, Accesibilă, bazată pe Resurse și Tehnologii digitale – *SMART-Edu* pornind de la următoarele priorități:

- **Accesibilitate** - asigurarea infrastructurii digitale și a tehnologiilor emergente pentru acces la o educație incluzivă și de calitate;
- **Conectivitate** - dezvoltarea competențelor digitale pentru tranziția digitală către o societate competitivă, centrată pe dezvoltare durabilă, echitate socială și reziliență; alfabetizarea digitală și combaterea dezinformării; utilizarea resurselor educaționale deschise;
- **Comunitate** - consultarea și implicarea stakeholderilor;
- **Ecosistem educațional digital** - crearea unui mediu educațional digital de înaltă performanță respectând etica digitală, protecția datelor personale, securitatea cibernetică, analiza datelor ș.a.;
- **Inovare** - utilizarea tuturor resurselor și a tehnologiilor digitale /emergente, stimularea creativității și a spiritului antreprenorial;
- **Sustenabilitate** - asigurarea predictibilității pe termen mediu și lung, prin cooperare inter-sectorială, pentru educație de calitate și o economie verde și digitală.

Direcții de acțiune ale Strategiei SMART-Edu

- Dezvoltarea de competențe digitale la toate nivelurile de învățământ cross-curricular, prin discipline de specialitate, prin activități formale și non-formale;
- Susținerea formării digitale inițiale și continue a cadrelor didactice;
- Îmbunătățirea infrastructurii digitale pentru reducerea decalajelor de conectivitate (conectare la internet, creare de rețele interne, dotare cu echipamente, asigurare suport tehnic);
- Stimularea unităților și instituțiilor de învățământ pentru oferte educaționale cu specializări și calificări digitale adecvate meseriilor viitorului;
- Realizarea de instrumente educaționale digitale, încurajarea inovării pentru adaptarea unor soluții educaționale creative, interactive, centrate pe elevi;
- Crearea de Resurse Educaționale Deschise atractive;
- Dezvoltarea și multiplicarea parteneriatelor public-private prin participarea la rețele digitale, inclusiv cu organisme europene și internaționale;
- Schimb de bune practici pe platforme educaționale locale, naționale de e-learning, respectiv pe platforme internaționale (SELFIE, e-Twinning, ș.a.);
- Încurajarea și promovarea inițiativelor privind siguranța online, protecția datelor, igiena cibernetică, etica IT;
- Dezvoltarea cadrului de previziune strategică pentru economia verde și adaptarea la meseriile viitorului.

Alinierea la agenda europeană privind digitalizarea educației

Strategia pentru digitalizarea educației – S.M.A.R.T.-Edu își propune a fi ancorată în următoarele inițiative și programe europene, care susțin rolul tehnologiei digitale în dezvoltarea sistemelor de educație și formare:

- Comunicarea Comisiei Europene privind noul *Plan de acțiune pentru Educația digitală 2021-2027 – „Resetting Education and Training for the Digital Age”*;
- Comunicarea Comisiei Europene privind crearea unui *Spațiu European al Educației până în anul 2025*;
- *Noua Agenda Europeană a Competențelor pentru competitivitate durabilă, echitate socială și reziliență*;
- *Recomandarea Consiliului privind educația și formarea profesională pentru competitivitate durabilă, echitate socială și reziliență*;
- *Recomandarea UNESCO privind resursele educaționale deschise*.

Cum facem?

Promovarea priorităților și a direcțiilor de acțiune subsecvente se bazează pe respectarea următoarelor principii, care pun în centrul acțiunii principale beneficiari - copiii și tinerii: acces egal, echitate, incluziune, personalizarea învățării și dobândirea de competențe digitale, dezvoltare durabilă, calitate, reziliență, economie verde.

Având în vedere impactul transformării digitale asupra sistemului de educație și formare, precum și așteptările societății privind reconfigurarea digitală a educației, Ministerul Educației și Cercetării lansează, pe baza unui document concept, procesul de consultare publică cu toți stakeholderii.

Ce vom construi împreună?

- Un sistem de educație flexibil, digitalizat, adaptabil, de calitate, capabil să răspundă provocărilor și să genereze schimbarea;
- Cetățeni activi, bine integrați pe piața muncii din perspectiva utilizării tehnologiilor digitale;
- Creștere economică sustenabilă, bazată pe meserii ale viitorului;
- Valorificarea oportunităților de dezvoltare digitală în domeniul educației și formării profesionale pentru o societate digitală și o economie verde;
- Consolidarea rezilienței și predictibilității funcționale a sistemului de educație în era digitală.

SUCCES!

VITRALII

VITRALII

O.Z.N.

Rafturile librărilor sunt pline de cărți scrise de autori care țin morțiș să ne convingă că trăim sub un cer bântuit permanent de farfurii zburătoare. La drept vorbind, oricare dintre noi se gândește că e cam absurd să fim singuri în acest Univers nemărginit, care e puțin probabil să fi fost creat doar pentru a găzdui, într-un colț uitat al său, o lume populată de ființe insignifiante cărora le place să se autodefinească drept „raționale”. Prea mare risipă. Nici natura, nici Dumnezeu nu prea obișnuiesc să se irosească așa. Alți condeieri merg și mai departe: încă din vechime, extraterestrii au descins pe Terra unde au găsit câteva maimuțe mai răsărite. Probabil și foarte atrăgătoare, din moment ce, prima lor grijă a fost să se împerecheze, în eprubetă, desigur, cu ele, în scopul creării unei ființe superioare.

Cei mai haioși sunt însă cei care susțin că toate personalitățile, geniile, savanții, artiștii și conducătorii din istoria omenirii sunt, de fapt, creații ale extraterestrilor, anume zămislite ca să stăpânească semințiile pământului în folosul vizitatorilor din alte lumi. Ba, îi mai și răpesc pe unii dintre noi ca să-și contemple creația. De la primii Regi sumerieni din vremea Potopului, de la Ginghis Han, Carol

Quintul, Nostradamus, Da Vinci și până la Napoleon, Ludovic al XIV-lea, Hitler, Stalin, Madonna și Michael Jackson, toți au fost, zice-se, extraterestri sau hibrizi ai acestora. Ipoteza se verifică foarte bine, până la un punct. Acest punct, de inflexiune, este cel care separă teoria de practică. Asistăm, în ultimul deceniu, la apariția unei pleiade de conducători ai popoarelor lumii, care desfid orice argument care i-ar apropia de perfecțiunea tehnologiilor din alte lumi. Sau, mă rog, mai există și eprubete cu defecte de fabricație. Sau materii prime expirate. Sau extraterestri plictisiți să tot facă pe zeii. Toate aceste personaje nu își intră de loc în rol, nu au nimic mare, le lipsește ceva. De asta mi-e greu să cred că liderii politici ai lumii, așa cum arată ea astăzi, ar putea fi rodul unei intervenții genetice salvatoare. Unii dintre ei, da, chiar par din altă lume, pierzând complet legătura cu realitatea. Adică, puțin cam extraterestri. Ascultați-i vorbind și, sper, îmi veți da dreptate. Cu artiștii sau cărturarii e cam la fel, doar că lor le putem, oarecum, scuza atitudinea: orice om dedicat muncii sale sau cuprins de fiorul creator e puțin rupt de viață. Bâlbe, ezitări, măsuri contradictorii, minciună, o groază de vorbe goale și, neapărat, un ton războinic. Nu știu cum arată lumile din care vin prietenii noștri nepământeni, dar mi-i închipui amuzându-se copios, cu urechile-trompetă, nasurile, și antenele lipite de hublourile strălucitoare ale navelor lor discoidale, pe care ne încăpățănăm să nu le vedem.

Dragoș CIOCĂZAN

Teatrul Tudor Arghezi – în sectorul IV

George V. GRIGORE

S-a încheiat procedura de proiectare a clădirii ce va găzdui primul centru multicultural construit vreodată în sectorul IV din București, urmând ca, în perioada următoare, să fie lansată licitația publică privind construirea primului teatru amenajat vreodată în sudul Bucureștilor, zonă în care nu există nicio instituție culturală de nivelul unui teatru, iar deplasarea spectatorilor către sălile de spectacol din centrul orașului nu este doar costisitoare, ci și extrem de obositoare. În aceste condiții, a fost clară necesitatea înființării unei astfel de instituții culturale, la care să aibă acces toate categoriile de public, de la copiii de grădiniță până la seniori. Edificiul, ce va fi construit în imediata apropiere a celui mai mare parc ce se amenajează în zona de sud a sectorului IV, va purta numele marelui scriitor ce a trăit și a creat aici, Tudor Arghezi. Cu o suprafață desfășurată de 2.500 mp și cu un design futurist, noul teatru va avea o sală mare de spectacole, de aproximativ 180 de locuri, două săli pentru diferite activități artistice, de aproximativ 50 de locuri fiecare, o sală pentru conferințe, integrată într-un centru de afaceri, precum și o zonă de relaxare și socializare, toate dispuse pe trei niveluri, parter și două etaje. Toți copiii din sectorul IV vor avea acces la această oază de cultură, unde vor putea asista la spectacole de teatru, concerte, vor putea participa la diverse evenimente culturale, precum expoziții de pictură, de fotografie, lansări de carte etc. Totodată, sălile de spectacol vor putea fi puse la dispoziția grădinițelor, școlilor și liceelor din sector care vor dori să organizeze activități artistice, vernisaje, spectacole pentru copii și tineri. Mai mult, părinții îi vor putea duce pe cei mici la cursuri de actorie, muzică sau balet, cursuri ce se vor organiza gratuit.

În fiecare sector ar trebui să apară proiecte culturale de asemenea natură. În afară de centru, Capitala suferă din lipsa unor asemenea instituții de cultură. O idee ce este pusă în aplicare prin Europa poate înflori și la noi. Astfel, dacă se ridică un mall sau supermarket în București sau împrejurimi, ar trebui să se solicite proprietarilor-dezvoltatori și construirea unei săli multifuncționale alăturate-anexate, unde să poată avea loc concerte, spectacole, conferințe și alte manifestări artistice și culturale (nu doar cinematografe). Așa, cultura nu va mai fi dată la o parte, ca o cenușareasă, iar noi vom îmbina în mod plăcut shopping-ul și cultura...

Noua clădire multifuncțională din sectorul 4 – București - proiect

Festivalul SoNoRo XV
Pasărea Măiastră

Anul acesta, un an atipic, cu multe dificultăți și incertitudini, ediția a XV-a a Festivalului SoNoRo, celebrată sub numele de *Pasărea Măiastră*, are două părți. Prima a început la Brașov, în perioada 31 octombrie - 2 noiembrie, apoi, un concert extraordinar la Castelul Cantacuzino din Bușteni, pe 1 noiembrie, și continuă la Sibiu pe 3 și 4 noiembrie. Concertele din prima parte a festivalului sunt transmise online. A doua parte a festivalului are loc la București între 2 - 9 decembrie, cu un preambul, pe 5 noiembrie, concertul *À Beethoven (Lui Beethoven)*, dedicat marelui compozitor Ludwig van Beethoven, care va fi susținut la Reședința Ambasadorului Republicii Federale Germania și va fi transmis online.

În condițiile în care sălile de concerte se vor redeschide la începutul lunii decembrie, Festivalul SoNoRo va fi organizat în București cu public. După bunele practici ale turneului SoNoRo Conac și a Festivalului Musikland, desfășurate cu succes în vara acestui an, dar și în condițiile excepționale din prezent, organizatorii vor crea cadrul necesar desfășurării concertelor, în acord cu noile reguli impuse de autorități și cu atenție desăvârșită pentru starea de siguranță a publicului care participă la concerte.

Toate aceste eforturi de organizare și schimbări sunt surprinse cu umor în spotul festivalului, o animație realizată de echipa formată din Matei Branea (story, regie și concept grafic, animație), Ana Branea (story, editor video) și Dan-Ștefan Rucăreanu (sound design).

Festivalul SoNoRo XV Pasărea Măiastră elogiază opera lui Brâncuși și Anul Beethoven.

Concertele Festivalului SoNoRo XV *Pasărea Măiastră* au loc sub nume ludice precum *Dodo*, *Night Owls (Păsări de noapte)*, *Nils Holgersson's Flight (Zborul lui Nils Holgersson)* sau poetice, cu referire la opera lui Constantin Brâncuși: *The Sleeping Muse (Muza adormită)*, *The Table of Silence (Masa tăcerii)* și *The Magic Bird (Pasărea măiastră)*. De asemenea, în programul festivalului sunt incluse concertele *Above The Clouds (Dincolo de nori)* și *À Beethoven (Lui Beethoven)*, dedicate compozitorului Ludwig van Beethoven.

Dintre muzicienii invitați, nume importante ale scenei internaționale: Mihaela Martin (vioară), Nicolas Dautricourt (vioară), Alissa Margulis (vioară), Marc Bouchkov (vioară), Răzvan Popovici (violă), Tomoko Akasaka (violă), Vladimir Mendelssohn (violă), Frans Helmerson (violoncel), Justus Grimm (violoncel), Natalie Clein (violoncel), Diana Ketler (pian), José Gallardo (pian), Cristiana Mihart (pian), Janne Thomsen (flaut) și Pablo Barragan Fernandez (clarinet).

Pentru mai multe detalii și programul complet: www.sonoro.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Angela BURUIAN:
Pictura este
pentru
mine terapie

Am descoperit un artist autentic. Răspunde la numele Angela Buruian. Am solicitat un interviu doamnei Angela Buruian, iar răspunsul a venit cu amabilitate. DA!

Cine sunteți?

Un om simplu, modest, sensibil și iubitor de frumos! Sunt căsătorită, mamă și bunică. M-am născut în orașul Cluj-Napoca, unde am copilărit; am crescut și învățat în orașul Alba-Iulia; actualmente locuiesc în orașul Teiuș. Tot timpul mi-am spus că în viață nimic nu este întâmplător! Îmi aduc aminte cum mi-a venit ideea să pictez, să-mi redescopăr talentul din copilărie. Era o zi mohorâtă, priveam un tablou și atunci m-am hotărât să-mi cumpăr vopsele, pensule și un bloc de desen. Până m-am perfecționat cât de cât, a trecut ceva timp, dar nu am renunțat...sunt o autodidactă! Cu o mică reținere, am postat pe facebook. Sincer nu m-am gândit că lucrările mele vor fi apreciate. O bună prietenă, Ileana Muntean, tot o pictoriță, m-a încurajat și m-a înscris în mai multe grupuri de pictură, unde am început să postez; am prins curaj...Așa am fost descoperită de d-na Adina Titrea Moldova, o persoană extraordinară, care m-a încurajat, m-a susținut și mi-a dat multe sfaturi prețioase, pe care le primesc și acum. Prin intermediul dânei, am participat la expoziții colective de pictură la București, în Bulgaria și la Barcelona! Pe această cale îi mulțumesc din suflet acestei doamne minunate, care între timp mi-a devenit o bună prietenă și un om de nădejde! Tot în acest timp am fost invitată să particip cu lucrări la câteva expoziții locale în cadrul unor evenimente, lansări de carte, acte de caritate și spectacol de muzică folk! Am fost invitată de d-na Cristina Cătuneanu să prezint câteva lucrări on-line la expoziția *100 de ani de la Marea Unire - 100 de pictori*. Cu tot respectul îi mulțumesc, am fost onorată! O scurtă perioadă de timp am cochetat cu politica și am ajuns la concluzia că arta nu se împacă de nici un fel cu politicul...Într-un final am renunțat!

Pentru ce ați ales pictura și nu muzica?

Ambele îmi plac! Pictura m-a ales, pictez pe muzică clasică, muzică folk sau depinde de starea pe care o am în acel moment. Pictura pentru mine este terapie, bunul Dumnezeu m-a înzestrat cu mult talent și mi-a dat a doua șansă la viață...sunt binecuvântată! Arta nu te judecă, te reprezintă, te acceptă așa cum ești, prin artă m-am redescoperit, mi-am redescoperit sensibilitatea, bunătaea, sunt bucăți din sufletul meu, trăirile mele și prin fiecare lucrare încerc să transmit ceva...acum depinde de fiecare ce înțelege...

Ce tehnici preferați? Ce suprafețe?

Am început să pictez în acrilic, îmi place, se usucă repede vopseaua; pictez și în ulei, aici mă joc cu pensula, ai greșit sau nu-ți place ce a ieșit, poți corecta...singurul inconvenient, se usucă mai greu. Tehnicile folosite sunt în pensulă și cuțitul de paletă. La început pictam pe diverse dimensiuni de pânze, acum prefer cele potrivite, zic eu 30/40 cm, sau depinde de temă.

Care sunt temele preferate?

În general pictez flori, îmi plac foarte mult, iar de puțin timp am început să pictez peisaje, natură moartă, abstract și mai puțin portrete...aici am mult de învățat.

Unde vă vedeți peste 10 ani?

Bună întrebare! Sincer, nu știu! Îmi doresc să fiu sănătoasă și să am propria mea expoziție de pictură în București, organizată și prezentată de buna mea prietenă curator Adina Titrea Moldova!

Vă mulțumesc pentru dialog. Acum vă rog să transmiteți cu gând cititorilor.

Cu toată stima și tot respectul, vă mulțumesc! Mulțumesc celor care-mi sunt alături, cititorilor, și un sfat, deși nu-mi

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadesaculturalasisportiva.wordpress.com/>

CETĂȚEAN EUROPEAN

REPREZENTANȚA UNIUNII EUROPENE ÎN ROMÂNIA INFORMEAZĂ:

Impulsionarea economiei sociale de piață a UE: salarii minime adecvate pentru lucrătorii din toate statele membre

• Miercuri, 28 octombrie, Comisia a propus o directivă a UE în scopul de a se asigura că lucrătorii din Uniune sunt protejați prin existența unor salarii minime adecvate care să le permită un trai decent peste tot unde muncesc. Atunci când sunt stabilite la niveluri corespunzătoare, salariile minime produc nu doar un impact social pozitiv, ci și beneficii economice mai ample, întrucât duc la reducerea inegalității salariale, contribuie la susținerea cererii interne și la consolidarea stimulentei de a lucra. Salariile minime adecvate pot ajuta și la reducerea diferenței de remunerare între femei și bărbați, întrucât sunt mai multe femei decât bărbați care câștigă salariul minim. Propunerea are și rolul de a contribui la protejarea angajatorilor care asigură salarii decente lucrătorilor, prin garantarea concurenței loiale. Criza actuală a afectat în mod special sectoarele cu o proporție mai ridicată de lucrători cu salarii mici, precum sectorul curățeniei, al comerțului cu amănuntul, al sănătății, al îngrijirii de lungă durată și rezidențiale. Asigurarea unui trai decent pentru lucrători și reducerea sărăciei persoanelor încadrate în muncă nu sunt doar importante pe durata crizei, ci și esențiale pentru o redresare economică sustenabilă și incluzivă.

Președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen: „Propunerea de astăzi privind salariile minime adecvate este un semnal important că și în vremuri de criză demnitatea muncii trebuie respectată cu sfințenie. Am văzut că pentru prea mulți oameni munca nu mai este rentabilă. Lucrătorii trebuie să aibă acces la salarii minime adecvate și să își poată permite un nivel de trai decent. Propunem astăzi un cadru pentru salariile minime, cu respectarea deplină a tradițiilor naționale și a libertății partenerilor sociali.”

Valdis Dombrovskis, vicepreședinte executiv pentru o economie în serviciul cetățenilor: „Este important să ne asigurăm că și lucrătorii cu salarii mici beneficiază de redresarea economică. Vrem să avem certitudinea, prin această propunere, că lucrătorii din UE câștigă un salariu suficient pentru un trai decent peste tot unde muncesc.”

Nicolas Schmit, comisarul pentru locuri de muncă și drepturi sociale: „Aproape 10 % dintre lucrătorii din UE trăiesc în sărăcie, iar acest lucru trebuie să se schimbe. Oamenii cu un loc de muncă nu trebuie să se afle în situația de a se zbate să își asigure toate cele necesare traiului. Salariile minime trebuie să urmeze tendința altor salarii care au crescut în ultimele decenii și le-au lăsat în urmă. Negocierile colective trebuie să reprezinte norma de referință în toate statele membre. Asigurarea unor salarii minime adecvate este înscrisă negru pe alb în principiul 6 al Pilonului european al drepturilor sociale, pe care l-au aprobat toate statele membre, așadar ne bazăm pe angajamentul lor susținut.”

Un cadru pentru salariile minime, cu respectarea deplină a competențelor și tradițiilor naționale

În toate statele membre ale UE există salarii minime. În 21 de țări există salarii minime prevăzute de lege, iar în 6 state membre (Danemarca, Italia, Cipru, Austria, Finlanda și Suedia) protecția salariului minim este asigurată exclusiv prin contracte colective de muncă. Cu toate acestea, în majoritatea statelor membre, lucrătorii sunt afectați de gradul insuficient de adecvat al protecției și/sau de diferențe în ceea ce privește nivelul de protecție a salariilor minime. În acest context, directiva propusă instituie un cadru prin care salariile minime să devină mai adecvate și în baza căruia lucrătorii să poată beneficia de protecția salariului minim în UE. Propunerea Comisiei respectă pe deplin principiul subsidiarității: stabilește un cadru pentru standarde minime, respectând și reflectând competențele statelor membre și autonomia și libertatea contractuală a partenerilor sociali în ceea ce privește salariile. Propunerea nu obligă statele membre să introducă salarii minime prevăzute de lege și nici nu stabilește un nivel comun al salariilor minime.

Țările în care se asigură o protecție ridicată prin intermediul contractelor colective de muncă tind să aibă o proporție mai redusă a lucrătorilor cu salarii mici, un grad mai scăzut de inegalitate salarială și salarii minime mai mari. De aceea, propunerea Comisiei urmărește să promoveze negocierile colective privind salariile în toate statele membre.

Țările care au salarii minime prevăzute de lege trebuie să instituie condițiile care să permită stabilirea salariilor minime la niveluri adecvate. Aceste condiții includ criterii clare și stabile pentru stabilirea salariului minim, valorile de referință indicative care să servească la orientarea evaluării caracterului adecvat al salariului și actualizări regulate și în timp util ale salariilor minime. Se solicită acestor state membre și să asigure utilizarea proporționată și justificată a variațiilor și a deducerilor din salariul minim și implicarea efectivă a partenerilor sociali în stabilirea și actualizarea salariului minim prevăzut de lege.

În fine, propunerea prevede consolidarea aplicării și a monitorizării protecției salariului minim stabilite în fiecare țară. Respectarea și aplicarea efectivă a regulilor sunt esențiale pentru ca lucrătorii să beneficieze de accesul real la protecția salariului minim, iar întreprinderile să fie protejate de concurența neloială. Directiva propusă introduce raportarea anuală către Comisie de către statele membre cu privire la datele legate de protecția salariului minim.

Politica de coeziune a UE investește peste 145 de milioane de euro în îmbunătățirea legăturilor de transport din România

• Comisia Europeană a aprobat o investiție de peste 145 de milioane de euro din *Fondul de coeziune* pentru a finanța construcția unei șosele de centură de 31 km în jurul orașului Bacău.

Proiectul va devia traficul de tranzit și vehiculele grele de marfă în afara orașului, reducând astfel accidentele, congestionarea și poluarea. Șoseaua de centură reprezintă o verigă a marii artere de transport care leagă Ploiești de Siret și face parte din rețeaua centrală TEN-T.

Comisarul pentru coeziune și reforme, Elisa Ferreira, a declarat: „Această șosea de centură este esențială pentru dezvoltarea orașului Bacău și a împrejurimilor sale, deoarece va facilita mobilitatea și accesul în regiune. De asemenea, proiectul va contribui la creșterea siguranței rutiere și la reducerea poluării, ceea ce va avea un impact semnificativ asupra sănătății și bunăstării cetățenilor. Scopul politicii de coeziune nu este doar de a construi infrastructuri esențiale, ci și de a îmbunătăți viața oamenilor”.

Proiectul va crea locuri de muncă, iar utilizatorii noului drum vor beneficia de economii de timp, de costuri reduse de funcționare a vehiculelor și de niveluri mai ridicate de siguranță. De asemenea, poliția, paramedicii și pompierii vor putea interveni mai rapid în situațiile de urgență. În fine, scăderea nivelului de congestionare va contribui la reducerea zgomotului și a poluării atmosferice produse de trafic.

Se preconizează că proiectul va fi funcțional începând din luna septembrie 2021.

Sanțiuni și drepturile omului: către un cadru european de combatere a încălcărilor drepturilor omului și a abuzurilor împotriva acestor drepturi la nivel mondial

• Așa cum a anunțat președinta Ursula von der Leyen în discursul privind starea Uniunii, Comisia Europeană și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate au prezentat astăzi o propunere comună de regulament al Consiliului privind punerea în aplicare a unor măsuri restrictive (sanțiuni) pentru combaterea încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor împotriva acestor drepturi la nivel mondial.

Propunerea comună de regulament al Consiliului este unul dintre actele juridice solicitate de Consiliu pentru a demara instituirea noului regim de sanțiuni orizontale. Aceasta completează decizia Consiliului care este propusă de Înalțul Reprezentant Josep Borrell și care – odată adoptată de Consiliu – va institui regimul mondial de sanțiuni UE în materie de drepturi ale omului.

Odată intrat în vigoare, noul regim mondial de sanțiuni UE în materie de drepturi ale omului va oferi UE o mai mare flexibilitate pentru a viza responsabilită de încălcări grave ale drepturilor omului și de abuzuri grave la nivel mondial, indiferent de locul în care au loc acestea sau de cine este responsabil. Se preconizează că regimul mondial de sanțiuni UE în materie de drepturi ale omului va consta în măsuri cum ar fi înghețarea activelor și interdicții de călătorie. În ceea ce privește interdicțiile de călătorie, propunerea comună va prevedea, de asemenea, pentru prima dată, supravegherea de către Comisie a punerii în aplicare a interdicțiilor de călătorie.

Noul regim nu va înlocui regimurile de sanțiuni geografice existente, dintre care unele abordează deja încălcări ale drepturilor omului și abuzuri împotriva acestora, de exemplu în Siria, Belarus sau Venezuela.

Aceste propuneri reflectă puternic angajamentul UE de a sprijini democrația, statul de drept, drepturile omului și principiile dreptului internațional în întreaga lume. Propunerile constituie un răspuns la acordul politic al miniștrilor de externe ai UE din cadrul Consiliului Afaceri Externe din decembrie 2019 de a avansa în ceea ce privește instituirea unui astfel de regim.

Regimul mondial de sanțiuni UE în materie de drepturi ale omului este un obiectiv esențial propus de Înalțul Reprezentant și de Comisie în *Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024*, care face parte din comunicarea comună adoptată în martie 2020.

Propunerea de regulament al Consiliului va fi discutată de statele membre în cadrul Consiliului în paralel cu propunerea Înalțului Reprezentant de decizie a Consiliului.

Context

Sanțiunile UE contribuie la îndeplinirea unor obiective-cheie ale UE, cum ar fi menținerea păcii, întărirea securității internaționale, precum și consolidarea și sprijinirea democrației, a dreptului internațional și a drepturilor omului. Sanțiunile îi vizează pe cei ale căror acțiuni pun în pericol aceste valori, scopul lor fiind acela de a reduce cât mai mult posibil eventualele consecințe negative asupra populației civile. În prezent, UE aplică aproximativ 40 de regimuri de sanțiuni diferite.

Regulamentul Consiliului este necesar pentru a detalia măsurile regimului de sanțiuni instituit prin decizia Consiliului care pot afecta funcționarea pieței interne a UE. Acesta este obligatoriu în mod direct pentru autoritățile administrative naționale, precum și pentru operatorii privați, în timp ce decizia Consiliului este obligatorie din punct de vedere juridic pentru statele membre ale UE.

Raportul privind calitatea vieții în orașele europene: 95% dintre clujeni și 82% dintre bucureșteni sunt mulțumiți de orașul lor, comparativ cu media europeană de 89%

• În cadrul celei de a 18-a Săptămâni europene a regiunilor și orașelor, Comisia Europeană a publicat un Raport privind calitatea vieții în orașele europene. Rezultatele a 58.100 interviuri realizate în 83 de orașe arată că, în 2019, 9 din 10 persoane s-au declarat satisfăcute de viața în orașul lor. În privința României, 95% dintre clujeni și 82% dintre bucureșteni sunt mulțumiți de orașul lor, comparativ cu media europeană de 89%.

Comisarul pentru coeziune și reforme, Elisa Ferreira, a declarat: *Orașele adăpostesc aproximativ 40 % din populația UE. Acestea se află în prima linie a unora dintre cele mai acute provocări cu care se confruntă Europa. Infectările cu coronavirus, de exemplu, au ajuns mai întâi în orașele mai mari și mai conectate din Europa, precum Milano și Madrid, înainte de a se răspândi în centrele mai mici și în regiunile predominant rurale. Prin urmare, este extrem de important să fim conștienți de nevoile persoanelor care trăiesc în orașe, nevoi care să ne orienteze în procesul de elaborare a politicilor.*

În cele mai multe orașe din Europa de Est, conform sondajului, majoritatea consideră că li s-a îmbunătățit calitatea vieții în ultimii cinci ani. În plus, rezidenții din orașele mai mari au tendința de a utiliza mai puțin autoturismele și mai mult transportul public. În ceea ce privește incluziunea socială, orașele sunt mai primitoare decât țara în cauză în general, atât cu imigranții, cât și în ceea ce privește comunitatea LGBTI.

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

Modul de redactare și structura actelor Uniunii Europene (II)

În Uniunea Europeană, „Ghidul practic comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei pentru uzul persoanelor care participă la redactarea legislației Uniunii Europene” (liniile directoare 7–8) precizează că toate actele cu aplicare generală se redactează conform unei **structuri standard** (titlu - preambul - parte dispozitivă - anexe, dacă este necesar).

„**Titlul**” cuprinde indicațiile care figurează la începutul actului și care permit identificarea acestuia. El poate fi urmat de anumite date tehnice (mențiunea limbii autentice și a relevanței pentru SEE, numărul de ordine) intercalate, după caz, între titlu propriu-zis și preambul.

Ghidul practic comun subliniază că titlul unui act include o indicație cât mai succintă și mai completă posibil privind subiectul, care să nu inducă cititorul în eroare în ceea ce privește conținutul părții dispozitive. După caz, titlul complet al unui act poate fi urmat de un titlu prescurtat.

Titlul în sens restrâns, adică formula aleasă pentru a da, în cadrul titlului complet, anumite informații cu privire la obiectul esențial al actului, trebuie, în special, să permită să se constate cine este (sau nu este) vizat de actul respectiv. Titlul în sens restrâns trebuie să dea o indicație cât se poate de clară cu privire la conținutul actului.

Apoi, titlul actului trebuie să fie diferit de titlul celorlalte acte în vigoare. Un caz special îl reprezintă actele care modifică acte anterioare. Se consideră că titlul nu este complet în cazul în care acesta nu menționează, indicând numerele lor respective, toate actele modificate. Fără o astfel de mențiune, este imposibil să se regăsească toate modificările unui anumit act. În cazul în care actul în cauză nu face decât să modifice un alt act, se menționează fie titlul în sens restrâns și numărul de ordine al acestuia din urmă, fie numărul său și obiectul modificării. În cazul în care, dimpotrivă, actul în cauză stabilește dispoziții independente și modifică în consecință, în mod accesoriu, un alt act, se indică doar numărul acestuia din urmă.

În ceea ce privește titlul prescurtat, utilitatea acestuia este mai puțin evidentă în dreptul Uniunii – în care actele sunt identificate printr-un cod alfanumeric [de exemplu: „(UE) 2015/35”] – decât în sistemele în care nu există o astfel de numerotare. În unele cazuri însă, în practică s-a acceptat utilizarea unui titlu prescurtat [de exemplu: Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 = „Regulamentul unic OCP”]. În pofida unei aparente simplități, citirea actelor prin intermediul titlurilor prescurtate prezintă riscuri pentru exactitatea și coerența actelor juridice ale Uniunii. Această metodă trebuie, așadar, să fie rezervată unor cazuri particulare, în care ar facilita în mod semnificativ înțelegerea textului de către cititori.

În rezumat, titlul complet al unui act include, în ordine:

- (1) indicarea tipului de act [regulament, directivă, decizie, delegat(ă) sau de punere în aplicare, după caz];
- (2) abrevierea sau acronimul domeniului în cauză (UE, PESC sau Euratom), anul și numărul de ordine al actului; (Cu anumite excepții, toate documentele publicate în seria „L” a Jurnalului Oficial de la 1 ianuarie 2015 se numerează consecutiv, indiferent de tipul actului (regulament, directivă, decizie sau altul), după cum urmează: (domeniul) AAAA/N. Numărul actelor publicate înainte de data menționată nu se modifică.)
- (3) numele instituției sau al instituțiilor care au adoptat actul;
- (4) după caz, data semnării (pentru actele adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pentru buget și pentru deciziile bugetare adoptate de Parlamentul European și de Consiliu) sau data adoptării;
- (5) titlul în sens restrâns, adică indicarea succintă a obiectului.

„Ghidul de redactare interinstituțional” precizează în plus că pe prima pagină a unui act, poate apărea sub titlu precizarea „text codificat” sau „reformare”. Aceasta se scrie cu caractere minuscule și aldine și se plasează sub titlu, între paranteze. Ea nu apare niciodată în cuprins, pe copertă și nu se menționează atunci când se citează titlul actului respectiv.

„**Preambulul**” reprezintă o introducere a legii, în care, de obicei sunt explicate motivele pentru care se adoptă legea și este expusă motivația politică, socială sau economică.

În accepția „Ghidului practic comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei pentru uzul persoanelor care participă la redactarea legislației Uniunii Europene” prin „preambul” se înțelege tot ceea ce se află între titlu și partea dispozitivă a actului, adică *referirile*, *considerentele* și *formulele solemne* care le însoțesc.

Referirile, care figurează la începutul preambulului, indică:

- temeiul juridic al actului, adică dispoziția care atribuie competența de adoptare a actului respectiv;
- propunerile, inițiativele, recomandările, cererile sau avizele prevăzute de tratate [actele de procedură care nu sunt prevăzute de tratate sunt menționate într-un considerent final]; în cazul actelor legislative, se adaugă referiri privind transmiterea proiectului de act parlamentelor naționale și procedura legislativă urmată (procedura legislativă ordinară sau o procedură legislativă specială).

Se recomandă să se verifice dacă obiectul referirii reprezintă într-adevăr o referire și nu își are mai curând locul într-o altă parte.

Fiecare referire este introdusă, în mod normal, prin aceeași formulă (în română, prin sintagma „având în vedere”, scrisă cu minuscule).

În ceea ce privește temeiul juridic, în primul rând se face referire, în mod global, la tratatul care reprezintă fundamentul general al acțiunii în cauză.

La rândul său, „Ghidul de redactare interinstituțional” arată că *referirile* (*visas/citations*) indică, în ordine:

1. **temeiul juridic** al actului:
 - (a) actele din legislația primară (tratatele, actele de aderare, protocoale anexate la tratate) și acordurile internaționale (acorduri, protocoale, convenții etc.), care constituie temeiul general al actului;

Actele din legislația primară nu sunt urmate de o notă de subsol. Acordurile internaționale pot fi citate cu forma scurtă a titlului și pot fi urmate de o notă de subsol;

- (b) după caz, actele din legislația secundară, care constituie temeiul specific al actului. Acestea sunt citate cu titlul complet și sunt urmate de o notă de subsol care precizează referința publicării în Jurnalul Oficial;

2. **actele pregătitoare** (de exemplu, propuneri, inițiative, cereri, recomandări sau avize prevăzute în tratate), eventual urmate de o notă de subsol. În cazurile în care tratatul impune consultarea unei instituții sau a unui organ, iar consultarea s-a finalizat cu emiterea unui aviz, referirea se introduce prin formula „având în vedere avizul...” urmată de o notă de subsol cu referința publicării în Jurnalul Oficial sau, în lipsa acesteia, mențiunea „Aviz din [data] (nepublicat încă în Jurnalul Oficial)”.

În cazul în care tratatul impune consultarea unei instituții sau a unui organ, dar consultarea nu s-a finalizat cu emiterea unui aviz, referirea corespunzătoare se formulează după cum urmează: „după consultarea [...]” (fără notă de subsol și fără altă precizare);

3. **în actele legislative:**

- (a) **transmiterea** proiectului de act către parlamentele naționale;
- (b) **procedura** urmată:
 - (i) procedura legislativă ordinară;
 - (ii) procedura legislativă ordinară, cu comitetul de conciliere;
 - (iii) o procedură legislativă specială;

Toate referirile încep cu minuscule și se termină cu virgulă.

„Ghidul practic comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei pentru uzul persoanelor care participă la redactarea legislației Uniunii Europene” definește „*considerentele*” ca fiind partea din act care conține motivarea acestuia și care este cuprinsă între referiri și partea dispozitivă a actului. Motivarea începe cu „întrucât” și se continuă cu puncte numerotate, formate din una sau mai multe fraze complete. Aceasta trebuie formulată într-un limbaj fără caracter imperativ și nu trebuie să fie posibilă confuzia cu partea dispozitivă.

„Ghidul de redactare interinstituțional” completează „Ghidul practic comun”, venind și cu câteva exemple concrete. *Considerentele* (*considérants/recitals*) prezintă *motivarea* conținutului părții dispozitive (adică a articolelor), se introduc prin formula „întrucât” și se numerează. Fiecare considerent începe cu majusculă și se încheie cu punct. Dacă un considerent cuprinde mai mult de o propoziție, fiecare propoziție este urmată de punct. După ultima propoziție a considerentului final sau a considerentului unic se pune virgulă.

Motivarea regulamentelor, a directivelor și a deciziilor este obligatorie.

În mod ideal, motivarea actelor constă în:

- o expunere concisă a elementelor de fapt și de drept pertinente; și
- concluzia că este, prin urmare, necesar sau recomandabil să fie luate măsurile prezentate în partea dispozitivă.

În legislația Uniunii Europene, potrivit „Ghidului de redactare interinstituțional”, **partea dispozitivă**, care constituie partea normativă a actului, este structurată în **articoale**. Dacă partea dispozitivă este simplă și nu poate fi împărțită în mai multe articole, aceasta conține un articol unic. Atunci când un act conține mai multe articole, acestea se numerează consecutiv, cu cifre arabe (articolul 1, articolul 2, articolul 3 etc.). Numerotarea trebuie să fie continuă de la începutul la sfârșitul părții dispozitive. În cazul în care se introduc articole în partea dispozitivă a unui act care a fost deja adoptat, se adaugă literele a, b, c etc. după numărul articolului: de exemplu, articolele introduse după articolul 1 se numerează „articolul 1a”, „articolul 1b” etc. În limba franceză, pentru numerotarea articolelor nou-introduse se folosesc numerele latinești bis, ter, quater etc.: „*article 1er bis*”, „*article 1er ter*” etc.

Articolele pot fi grupate în *părți*, *titluri*, *capitole* și *secțiuni*.

Partea se numerează fie Partea I, II (sau partea întâi, partea a doua), fie Partea A, B.

La fel, *titlul* se numerează Titlul I, II sau Titlul A, B.

Capitolul se numerează doar în cifre arabe sau romane: Capitolul 1, 2 (sau I, II).

Secțiunea folosește ambele numerotări, cu cifre sau cu litere: Secțiunea 1, 2 sau Secțiunea A, B.

Articolele pot fi divizate în *alineate* (numerotate cu cifre arabe, între paranteze) și/sau în *paragrafe* (nenumerate).

Alineatele sunt exclusiv subdiviziuni ale articolelor; acestea nu pot exista singure, în afara unui articol. Subdiviziunile din cadrul unui act sau al unei anexe sau appendice care nu are articole se numesc *puncte*, nu *alineate*.

Alineatele pot fi divizate la rândul lor în *paragrafe*. Acestea sunt subdiviziuni nenumerate ale articolelor, respectiv ale alineatelor. Pentru trimiterea la acestea se utilizează un numeral ordinal cu valoare adjectivală (exemplu: la primul, al doilea paragraf).

Alineatele și *paragrafele* pot avea subdiviziuni, precum *puncte/subpuncte* [scrise 1., 2., 3./ (i), (ii), (iii), (iv)]; *litere* [scrise în paranteze (a), (b), (c)]; *liniute* [trimiterea făcându-se astfel: „la prima liniuță”, „la a doua liniuță”]. De notat că subpunctul este o subdiviziune de circumstanță: un punct devine subpunct atunci când subdiviziunea imediat superioară este, la rândul ei, punct (exemplu: punctul 2 subpunctul (i); articolul 2 punctul 2.9 subpunctul 2.9.3.).

Cea mai mică subdiviziune este **teza**; ea constă într-o propoziție sau o frază și poate fi subdiviziunea oricăreia dintre celelalte subdiviziuni. Pentru trimiterea la aceasta se utilizează un numeral ordinal cu valoare adjectivală: „în prima teză”, „în a doua teză”.

„Ghidul practic comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei pentru uzul persoanelor care participă la redactarea legislației Uniunii Europene” arată că elementele tehnice ale actului sunt încorporate în **anexe**, la care se face referire în mod individual, în partea dispozitivă a actului. Anexele nu cuprind niciun alt drept sau obligație care să nu fi fost enunțată în partea dispozitivă.

Este recomandat să se prezinte în anexă normele și datele tehnice care, din rațiuni practice, nu ar putea fi incluse în partea dispozitivă. Aceasta din urmă trebuie să indice întotdeauna, în mod clar, în locul potrivit, printr-o trimitere (de exemplu, „care apare în anexă”, „care apare în anexa I”, „enumerată în anexă”), legătura care există între dispozițiile sale și anexă. O astfel de anexă face, prin natura sa, parte integrantă din actul pe care îl însoțește; în dispoziția care face trimitere la anexă, nu trebuie să se menționeze că aceasta face parte integrantă din act.

Chiar dacă nu există reguli stricte privind prezentarea anexelor în ceea ce privește forma, stilul și numerotarea, structura acestora trebuie să aibă un aspect uniform și să fie subîmpărțită în așa fel încât conținutul lor, în ciuda caracterului său tehnic, să fie cât de clar posibil. În acest scop, se va utiliza orice sistem de numerotare ori subîmpărțire corespunzător.

Ca o particularitate, se pot atașa (și nu „anexa”) la un act alte acte juridice anterioare acestuia, acte pe care, în general, le aprobă. Este cazul statutelor și al acordurilor internaționale. Aceste acte atașate, în special acordurile internaționale, pot avea anexe. Textul unor asemenea acte nu este precedat de cuvântul „ANEXĂ”.

Expert media Florin FĂINIȘ

INFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsr.ro

www.poca.ro

VALORI ROMÂNEȘTI

Traian VUIA – primul om care a zburat cu un aparat mai greu decât aerul

Traian Vuia – inventator român, pionier al aviației la nivel internațional, membru al Academiei Române din 27 mai 1946. A inventat primul avion autoproduct, efectuând cu acesta primul zbor din istoria omenirii, ridicându-se de la sol prin mijloacele proprii ale aparatului (18 martie 1906).

Avionul Vuia I pe data 18 martie 1906

Carte poștală cu Vuia și avionul său

Imagine din Muzeul Traian Vuia

George V. GRIGORE

Traian Vuia s-a născut la 17 august 1872, în satul Surducu Mic, județul Timiș. A urmat cursurile primare la Bujor (azi Traian Vuia) și Făget. Între 1884 și 1892 a urmat Liceul Romano-Catolic din Lugoj, oraș în care a petrecut mult timp în mijlocul familiei lui Coriolan Brediceanu. (Coriolan Brediceanu (1849 – 1909), avocat și om politic, care l-a sprijinit financiar și moral la realizarea primului aeroplan românesc.)

Vuia dovedește, încă de când urma cursurile primare și apoi secundare, o atracție irezistibilă și o predilecție pentru mecanica aplicată și fizică. La zece ani asistă la primele manifestări cu caracter aviativ, iar micul Vuia dezvoltă o pasiune pentru zmeie. El urmărește atent detaliile lor și încearcă să construiască altele mai perfecționate. Ajuns la liceu, Vuia își însușește noțiuni de fizică și mecanică și nu se mai mulțumește să construiască zmeie, ci încearcă să explice ce se petrece în jurul aparatului, forțele care acționează la lansarea și menținerea lui în aer, condițiile de echilibru etc. Voia să înțeleagă zborul și, mai ales, voia să mănuiască zmeie, să le facă a se mișca în văzduh după propriul gând. A absolvit Liceul Romano-Catolic din Lugoj cu calificativul „eminent”. După bacalaureat, în 1892, Vuia s-a înscris la Politehnica din Budapesta. A urmat pentru un an cursurile Politehnicii, secția *Mecanică*, la seral. Neavând destui bani, se va înscrie la Drept și va practica în birouri de avocatură din Banat pentru a-și putea asigura mijloacele de trai. Astfel, o bună parte din studenția lui Vuia este deviată de la adevăratele lui aspirații și aptitudini. Tânărul reușește însă și în domeniul științelor juridice. La 6 mai 1901 Traian Vuia își ia doctoratul în Științe Juridice cu teza: *Militarism și industrialism, regimul de Status și contractus*.

După terminarea facultății, Traian Vuia se întoarce la Lugoj. Aici continuă să studieze problema zborului și începe să-și construiască primul aparat de zbor, pe care-l numește *aeroplan-automobil*. Din cauza lipsurilor financiare, nu reușește să-și ducă la capăt proiectul. În schimb, se decide să plece la Paris, în iulie 1902. În ziua de 1 iulie 1902, el sosește la Paris, aducând în bagajele sale proiectul unui original „aeroplan-automobil”, conceput în perioada studenției, și macheta aferentă, realizată pe parcursul ultimelor douăsprezece luni. În iarna lui 1902 -1903, Vuia începe construcția aparatului, perfecționând până în minime detalii planurile originale la care lucrase cu un an înainte la Lugoj. Se lovește din nou de probleme de natură financiară, dar reușește să le depășească, ajutat și de mentorul său Coriolan Brediceanu. Vuia spera că va găsi pe cineva interesat să-i finanțeze proiectul, mai ales printre pasionații de aerostate. S-a lovit însă de mult scepticism asupra ideii că o mașină zburătoare cu o densitate mai mare decât cea a aerului ar putea zbura. Vuia merge la Victor Tatin, un cunoscut teoretician care construise în 1879 un model experimental de aeroplan. Tatin este imediat interesat de proiect, dar încearcă și să-l convingă pe Vuia că nu este nimic de făcut pentru că-i lipsește un motor adecvat și că este instabil. Vuia continuă să-și promoveze proiectul și-l trimite Academiei de Științe de la Paris pe 16 februarie 1903, prezentând atât posibilitatea de a zbura cu un aparat de zbor mai greu decât aerul cât și procedura de decolare. Academia îi respinge proiectul cu motivația că ar fi prea utopic, cu mențiunea că: *Problema zborului cu un aparat care cântărește mai mult decât aerul nu poate fi rezolvată și nu este decât un vis*. În ciuda acestor obstacole, Vuia nu renunță la proiect și se înscrie pentru un brevet, acordat pe 17 august 1903 și publicat pe 16 octombrie 1903. Invenția brevetată se numește *aeroplan automobil*.

În toamna lui 1904 începe să-și construiască și un motor, tot invenție personală. În 1904 obține un brevet pentru această invenție în Marea Britanie. Întreaga

parte mecanică e terminată în februarie 1905. Aparatul este gata în decembrie, după ce i se montează motorul, și este numit *Vuia I*, poreclit *Liliacul*, din cauza formei sale. Avea prevăzută o greutate totală de 250 de kilograme, o suprafață de susținere de 14 mp și un motor de 20 CP.

Primele experimente au început în 1905, cu aripile demontate, ca un automobil, pentru a căpăta experiență în manevrarea lui.

Pe 18 martie 1906, la Montesson, lângă Paris, aparatul *Vuia I* a zburat pentru prima dată. După o accelerație pe o distanță de 50 de metri, aparatul s-a ridicat la o înălțime de aproape un metru, pe o distanță de 12 m, după care paletelile elice s-au oprit, iar avionul a aterizat.

Astăzi pare puțin, dar pe-atunci era o realizare incredibilă!

Multe ziare din Franța, Statele Unite și Marea Britanie au scris despre *primul om care a zburat cu un aparat mai greu decât aerul, echipat cu sisteme proprii de decolare, propulsie și aterizare*. Atunci a fost scoasă în evidență și propagată ideea că Vuia a reușit cu aparatul său să decoleze de pe o suprafață plată, folosind numai mijloace proprii, „la bord”, fără „ajutor extern” (pantă, cale ferată, catapultă etc.). Au fost și alții care au zburat înaintea lui Vuia, dar aceștia foloseau pentru decolare diferite artificii, cum ar fi catapultarea sau tracțiunea cu alte vehicule. Este cazul fraților Wright, care se foloseau de șine pentru lansarea mașinii lor de zbor. Ei sunt înregistrați drept primii care au întreprins un zbor cu un aparat mai greu decât aerul. Totuși, au fost și mai există multe contradicții și dezbateri asupra definiției de *primul aeroplan*.

Din acest moment, Traian Vuia va face o serie de observații legate de comportarea *aeroplanului-automobil* în zbor. Pentru asigurarea stabilității în aer avea nevoie de o propulsare mai puternică. Cu un motor de tip *Antoinette* și cu o serie de modificări, aparatul *Vuia I* s-a transformat în *Vuia 2*, brevetat în 1907, în Belgia. Acest aparat avea performanțe sporite, astfel că, în 1907, el avea să zboare pe o distanță de 70 de metri, la o înălțime variabilă.

Traian Vuia și-a continuat cercetările în domeniul tehnicii și după anul 1907. Revistele *La Technique Aeronautique* și *L'Atmosphere* i-au publicat studiile teoretice. În continuare Vuia va mai breveta și construi diferite invenții, spre exemplu, un generator de abur, în 1925, două elicoptere, între 1918 și 1922.

A fost ales membru de onoare al Academiei Române, pe 27 mai 1946.

La 3 septembrie 1950 s-a stins din viață la București. Este înmormântat la Cimitirul *Bellu* din București.

În memoria pionierului aviației românești și mondiale a fost organizat și deschis Muzeul *Traian Vuia*, care se află la 20 de km de Lugoj, în localitatea Traian Vuia din județul Timiș. Muzeul a fost inaugurat în aprilie 2012, anul în care s-au împlinit 106 ani de la momentul când acesta a urcat pe culmile gloriei, realizând primul zbor autoproduct cu un aparat mai greu decât aerul, fără a folosi mijloace exterioare.

În ziua de 14 septembrie 2013, la Montesson, și autoritățile franceze locale au dezvelit o placă în memoria lui Traian Vuia, cel care s-a ridicat pentru prima dată în aer cu al său *Liliac* mai greu decât aerul, uimind o lume întreagă.

În fața Aeroportului Internațional *Traian Vuia* din Timișoara este amplasată macheta aeroplanului *Vuia I*, la scara 1:1, realizată de către Fundația Academică Culturală Timișoara.

18 martie 1906. De atunci putem spune că omul „a început să zboare”... cu adevărat!

Surse: wikipedia.org; enciclopediaromaniei.ro; historia.ro; biblacad.ro; mnab.ro; traian-vuia.ro